

زمانی که سجده نمودی، کف دستانت را بر زمین بگذار و آرنج هایت را از زمین بالا نگه دار.

از براء بن عازب رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا سَجَدْتَ، فَصَعَّ كَفَّيْكَ وَأَرْقَعُ مِرْقَعَيْكَ»: «زمانی که سجده نمودی، کف دستانت را بر زمین بگذار و آرنج هایت را از زمین بالا نگه دار».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

حدیث مذکور به این معناست که هرگاه سجده نمودی، کف دستانت را بر زمین بگذار و دو ساعد خود را از زمین بالا و از پهلوها دور نگه دار. چون این حالت به تواضع نزدیک تر است و از حالت تنبلی و مشابهت با حیوانات دورتر می باشد. کسی که دستانش را در حالت سجده بر زمین فریش می کند، هیئتی همچون حیوانات وحشی به خود می گیرد و این وضعیت سبک شمردن نماز و عدم عنایت لازم به آن را نشان می دهد؛ و در حدیث میمونه رضی الله عنها در صحیح مسلم وارد شده که: وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم به سجده می رفت چنان دست ها را از پهلوها دور نگه می داشت که اگر بزغاله ای قصد عبور داشت، می توانست عبور کند».

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10927>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

